

می نگریست .

مردم نیز که در مسافرخانه بودند با یکدیگر با هستکی صحبت می کردند و جوان مهر بان را مسخره می نمودند .

مسافرخانه چی سرانجام حوصله اش بسر آمده و گفت :

- رفیق بنظرم بول نداری .

سر باز جوان ناگهان بیادش آمد که کوله بشتی اش پراز سکه های طلامی باشد و با شادمانی دست در آن کرده و مشتی بول از میان آن خارج ساخت و چند سکه بعد مسافرخانه چی داده و گفت :

- یا این بول غذایت و بهترین اطاقی را هم که داری برای من آماده کن چون قصد دارم امشب را در اینجا بعثام .

او پس از این حرف بقیه بولها را در جیش ریخت و مسافرخانه چی که هر گز انتظار نداشت او آدم بولداری باشد در حالیکه تندر تندر مقابل سر باز مهر بان تعظیم می کرد گفت :

- قربان من خیلی خوشحال می شوم اگر بتوانم خدمتی به مرد بزرگی چون شما بنمایم ولی ... متأسفانه ما هیچ اطاق خالی ای نداریم و نیام اطاقهای عان براست .

سر باز مهر بان سرش را چنباند و گفت :

- بهر حال باید امشب اطاقی در اختیار من بگذاری چون در این شهر غریب هستم و هیچ جا را بلد نیستم و آنقدر هم خسته هستم که حتی یک قدم نمیتوانم بردارم .

مسافرخانه چی فکری کرد و گفت :

- قربان ما فقط یک اطاق داریم .

سر باز بتندی گفت :

بسیار خوب بسیار خوب من در همان اطاق امشب را بصبح میرسانم تا روز یک جای بهتری را پیدا کنم .

مسافرخانه‌چی بانگرانی گفت :

ولی قربان هیچکس ناکنون نتوانسته است در این اطاق بخواهد و روز

بعد زنده از آنجا خارج شود.

سر باز پرسید :

برای چه مگر چه انفاقی برای وی می‌افتد؟

مسافرخانه‌چی سرش را جنباند و گفت :

در این اطاق جن وجود دارد و هر کس بخواهد شب را در آنجابگذراند

جنها شبهابر سرش می‌ریزند و او را نابود می‌کنند و صبح روز بعد جسدش را از داخل
اطاق خارج می‌کنیم.

سر باز فکری کرد و گفت :

بس بهمین جهت است که این اطاق خالی مانده و هیچ مسافری آنرا

کرایه نکرده است؟

مسافرخانه‌چی گفت .

بله قربان همینطور است .

سر باز بلا فاصله اظهار داشت :

بسیار خوب من امشب را در همین اطاق خواهم گذراند مردم سافرخانه‌چی

با وحشت بصورت سر باز جوان نگریست و گفت :

قربان ... آیا از جان خویش سیر شده‌اید که چنین حرفی را می‌زنید ...

من نمی‌توانم جوان خوبی مثل شما را در آن اطاق جای بدhem نا نابود شود .

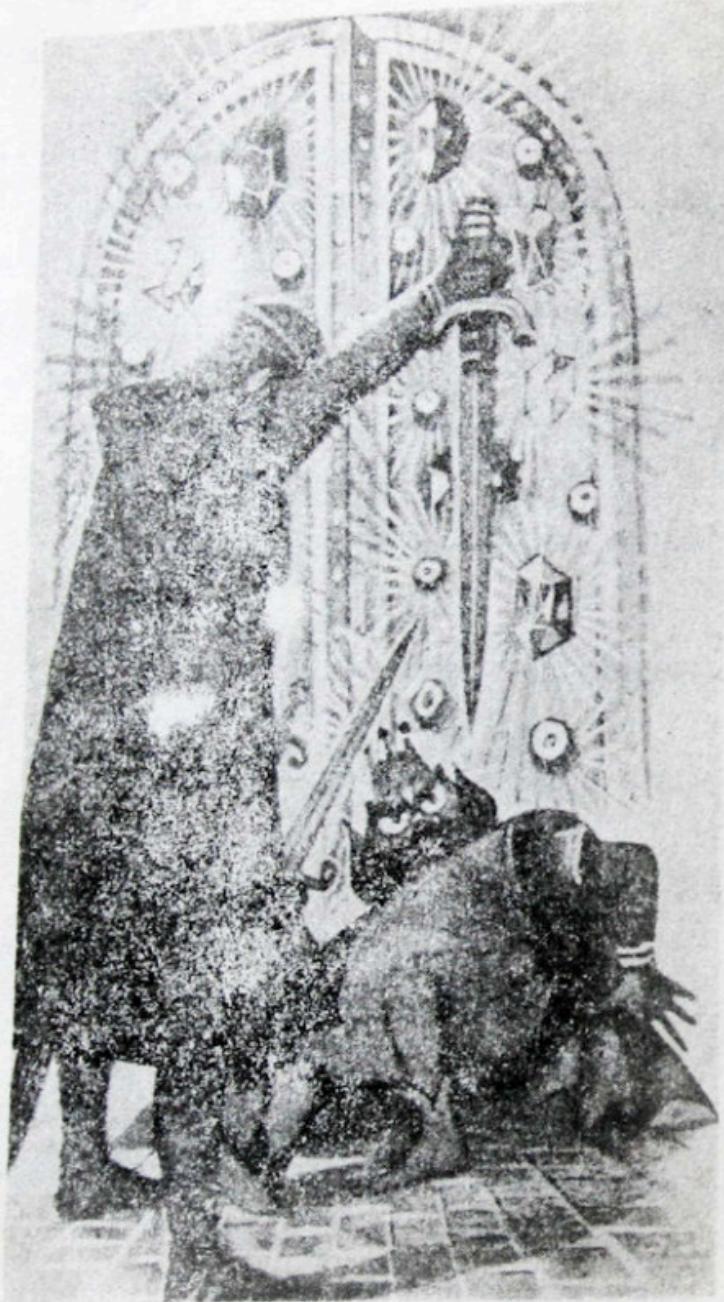
سر باز گفت :

نگران نباش و آنجه را گفتم انجام بد ... اطمینان داشته باش که من

روز بعد زنده از اطاق خارج می‌شوم و کاری می‌کنم که دیگر کسی از خوابیدن در داخل

آن اطاق ناراحت نشود .

او لحظه‌ای سکوت کرد و سپس ادامه داد :

در صمن پنج مرغ بریان شده بزرگ و پنج بطری شراب هم بردار و با آن

اطاق بپرس

مسافرخانه‌جی آنچه را پسر جوان می‌خواست انجام داد و سر باز از او نشکر کرده و وارد اطاق چن‌زده شد و در راه از پشت سرخوش بست . او بروی تختخوابی که در کنار اطاق قرار داشت دراز کشید و طولی نکشید که خوابش برد .

نیمه‌های شب بر اثر صدائی ناگهان از خواب بیدار شد و وقتی به اطراف خویش نگیریست با منظره‌ای هولانگیز رو برو شد . از میان لوله بخاری که خاموش بود مردی کوچک اندام که دوشاخ بزرگ بروی سرنش قرار داشت مشغول خارج شدن بود .

مرد سر باز بروی نخت نشست و خطاب به آدم شاخداری که از لوله بخاری خارج شده بود گفت :

— آه ... شب بخیر دوست عزیز ... بیا و دربشت این میزی که در وسط اطاق قرار دارد بنشین و از خودت با شراب و کباب پذیرائی کن . مرد کوتوله نگاهی بهمیز وسط اطاق انداخت و با شادمانی بطرف آن رفته و مشغول خوردن شد .

در همان وقت مرد دیگری که درست شبیه اولی بود نیز از لوله بخاری بیرون آمد سر باز از او هم با خشنونی دعوت کرد که دربشت میز بنشیند و از خودش پذیرائی کند .

او هم در کنار رفیق خودش نشست . بس از چند دقیقه سومین نفر هم وارد شد او هم شاخی بزرگ داشت و در کنار رفای خویش قرار گرفته و مشغول خوردن شد . آنها همینطور که سرگرم خوردن بودند از مرد سر باز پرسیدند : — تو برای چه باین اطاق آمدی و از ما پذیرائی می‌کنی ؟

سر باز جوان گفت :

- من مسافر هستم و چون اطاق خالی دیگری در مسافرخانه نبود باینجا آمدم و چون علاقه زیادی به اجنهها دارم دستور دادم وسایل پذیرائی شما را بروی میز بگذارند ولی حالا شما باید بمن بگوئید برای چه وارد این اطاق می‌شویم و مردم را ناراحت می‌کنید و آنها را هیترسانید.

یکی از کوتوله‌ها گفت :

- در میان دیوار بخاری این اطاق گنجینه‌ای وجود دارد که متعلق بنا است ولی مردم از آن اطلاع ندارند و وارد این اطاق می‌شوند و ما هم برای اینکه کسی نتواند خبر این گنجینه پر بها را برای کسی ببرد هر کسی را وارد این اطاق بشود می‌کشیم.

آنها حالا دیگر تمام غذاهای روی میز را خورده بودند و یکی برخاسته و بطرف سر باز که هنوز هم در روی تخت نشسته بود آمدند و بدور بدنی حلقه زدند.
سر باز با نگرانی پرسید :

- چه می‌خداهید بگنید.

یکی از کوتوله‌های شاخدار در حالیکه می‌خندید گفت :

- هیچ دوست عزیز فقط می‌خواهیم کاری کنیم که روز بعدرا نیزی ناجربان کارهای ما و گنجینه‌مان را برای دیگران تعریف کنی.

پسر جوان که متوجه شد اگر لحظه‌ای در نگاه کند کشته خواهد شد با صدای بلندی گفت :

- من دلم می‌خواهد این سه کوتوله شاخدار بیان کوله‌بشتی ام بروند و بوله‌انی که در میان کوله‌بشتی قرار دارد دو جیبه‌ای لباس پنهان شود.

در یک چشم بر هم زدن کوتوله‌های بدجنس از نظر ناپدید شدن و پسر جوان وقته کوله‌بشتی اش را که در کنار تخت روی زمین قرار داشت مشاهده کرد.

داشت که آنها در میان آن قرار گرفتند و دیگر نمی‌توانند خارج بشوند.
سر باز می‌خواست خودش کوله‌پشتی را بردارد و از آنجا خارج کند اما
متوجه شد که خیلی سنگین است.

او با خود آندیشید بهتر است آتشب را بخواهد و روز بعد ترتیب بقیه کارها را بدهد:

صبح روز بعد مسافرخانه‌چی هرچه منتظر شد از جوان سر باز خبری نشد.
او نگران شد و با خود آندیشید بطور حتم اوهم نابود شده است.

مسافرخانه‌چی از پله‌های مسافرخانه بالا رفته و خود را بکنار اطاوی که
سر باز در آن خوابیده بود رساند و گوشش را بکنار در نهاد اما عجیب صدای نشنید.
او که فکر می‌کرد سر باز نابود شده است از سوراخ کلید بداخل اطاوی نگیریست
سر باز بروی تخت خوابیده و کوچکترین حرکتی نمی‌کرد.

مسافرخانه‌چی دیگر یقین حاصل کرد که او مرده است بهمین جهت در اطاوی
را گشود و وارد آنجا شد.

اما در همانوقت ناگهان سر باز بیدار شد و فرباد زد:

– برای چه سروصداره انداخته‌ای و نمی‌گذاری قدری است راحت کنم.
مسافرخانه‌چی که نمی‌توانست زنده بودن او را فراموش کند با حیرت و

تعجب گفت:

– ولی قربان ... من فکر کردم آنها شما را ... نابود کردند ... و بهمین
جهت وارد اطاوی شدم.

سر باز نگاهی به کوله‌پشتی خود انداخته و سپس گفت:

– من آنها را دستگیر کردم و بهتر است تو بروی و دونفر آدم قوی بنیه
و نیرومند را باینجا بیاوری تا آنها را بجایی که من میل دارم ببرند.

مسافرخانه‌چی با تعجب پرسید:

– قربان متوجه نشدم چه فرمودید آبا شما آنها را یعنی اجنده‌ها را دستگیر

کرده‌اید ؟

سر باز سرش را جنباند و گفت :

— بله و من جن‌ها را دستکیر کردام .

مسافر خانه‌چی باطراف نگریست و چون اثری از جن‌ها نمی‌بیند پرسید :

— معدترت می‌خواهم قربان ولی من اثری در اینجا نمی‌بینم .

سر باز شجاع اشاره به کوله‌بشتی کرده و گفت :

— آنها در این کوله‌بشتی زندانی شده‌اند . و حالا بهتر است بروزی و آنجه

را گفتم انجام بدھی چون من وقت زیادی ندارم .

مسافر خانه‌چی بنایاراز اطاق خارج شد و پس از چند دقیقه با دو مرد داشت

اندام و قوی بینه وارد شد .

سر باز رو بطرف دو مرد که انداهای درشتی داشتند کرده و گفت :

— رفقا من به هر یک از شما دو سکه میدهم بشرط آنکه این کوله‌بشتی هرا

بدکان یک آهنگر ببرید .

دو مرد نگاهی یکدیگر اداخته و در دل بساده‌دلی حوان مزبور خشندیدند

و یکی بدیگری گفت :

— بنظرم این مرد عقلش را از دست داده که می‌خواهد برای کار باین کوچکی

مردی باین زیادی ببرد آزاد .

آنها خیلی نزد موافق خویش را اعلان کردند و یکی از آنها جلو رفت

تا خودش بتهائی کوله‌بشتی را که فکر می‌کرد وزن زیادی ندارد برداشته و به معازه

آهنگری ببرد ولی وقتی دست خویش را با آن گرفت و خواست کوله‌بشتی را از روی

زمین بلند کند دانست که آن خیلی خیلی سنگین است و یکنفر نمی‌تواند چنان کاری

را بکند .

او دوست دیگر خویش را هم صد ازد و هر دو با نفاق کوله‌بشتی را بروی دست

گرفته و از اطاق سر باز خارج شدند .